

INVENTARIS

La delegació diocesana d'economia està recollint l'inventari dels béns immobles de les parròquies per tal de fer les previsions necessàries de cara la pastoral del futur, mirar de fer front a les exigències fiscals de les noves disposicions de l'Estat, i anar ordenant l'economia diocesana de forma que en un termini no massa llarg s'autofinanciï en el grau màxim possible.

Aquesta setmana hem presentat el nostre inventari.

També aquesta setmana l'arxiver Mn. Vecilla ha enllestit l'inventari de l'arxiu parroquial, que conté en el dia d'avui 168 unitats de materials de valor molt divers i que ara caldrà anar estudiant en detall. També hi ha la intenció de fer l'inventari dels objectes de culte tan els que estan en ús com els que ara estan retirats.

PROTECCIÓ i ESPOLIACIÓ

Tot regirant papers de la parròquia m'he trobat amb fets ben curiosos dels temps pròxims passats. Em refereixo al tracte que ha donat el Municipi als bens materials de la comunitat cristiana.

Segur que la crònica d'aquells temps parlarà de "protecció oficial" a la nostra Església, però els que els hem viscut - sobretot els que hi vàrem arribar una mica tard - tenim el deure de no oblidar el malson de la privació de la llibertat. En acabar el Concili, Pau VIè reclamava de les autoritats civils aquest únic favor per a l'Església.

Tornem al cas. L'Ajuntament de Granollers, l'any 1955 inscriu a nom seu l'església de St. Francesc de Paula. (Per a fer tal inscripció al.llega un títol de propietat inexistent: la cessió que va fer a l'Ajuntament la "Junta Superior de Venta de Bienes Nacionales" l'any 1844 - en aplicació de la desamortització - i que quedà sense efecte en virtut del conveni de la Santa Seu amb el Govern espanyol de 25/8/1859 i del reial decret de 21/8/1860.

Amb aquest gest, que cabalment coincideix amb un canvi de rector, l'ajuntament s'apropia d'un espai de la parròquia de 437 m². situat en un lloc ben cèntric.

Cinc anys més tard, amb la finalitat de renodelar la plaça de l'església - que encara està com està - s'expropien 255 m². del centre parroquial, al cor mateix de la ciutat.

Més endavant es força la desaparició de les capelletes de St. Roc i Sant Cristòfol. Que els entesos facin números...

La diòcesi de Barcelona emprèn, aquest any, la tasca de cercar - camins d'autofinançament. Des d'aquesta perspectiva recuperen la seva importància els fets esmentats. Signifiquen una expropiació important dels recursos que els nostres avantpassats havien donat a la nostra comunitat.

No retrec res d'això per acusar ningú. Aquells eren uns altres temps. I ara, gràcies a Déu, la societat i el pensament dels cristians han pres tot un altre caire.

I és d'esperar que en acabar-se la "protecció oficial", s'hauran acabat també les espoliacions.